

Reactie zienswijze Ontwerpbesluit Hogere Waarden Stationsstraat 23-27

Samenvatting

Op 10 augustus 2021 is er een zienswijze ontvangen met betrekking tot het Ontwerpbesluit hogere waarden Stationsstraat 23-27. Indiener geeft daarbij het volgende aan:

1. De voorkeursgrenswaarden zijn bedoeld om de belangen van de inwoners (een gezonde en leefbare situatie) te borgen.
2. Er is een groot verschil tussen de voorkeursgrenswaarden en de maximale ontheffingswaarden, namelijk 13 dB.
3. Bij toepassing van stiller wegdek of verlaging van de maximum snelheid 30 km/h wordt er wel voldaan aan de voorkeursgrenswaarden. Onderbouwing waarom er niet voor deze laatste optie wordt gekozen ontbreekt, terwijl er volgens indiener meerdere voordelen aan verbonden zijn:
 - a. Minder geluid, ook prettig voor bezoekers nabijgelegen terras
 - b. Minder uitstoot
 - c. Bevordert veiligheid (o.a. rondom de Rehobothschool)
 - d. 30 km/h zal de norm worden binnen de bebouwde kom

Beantwoording

Hieronder wordt op de genoemde punten ingegaan:

1. De voorkeursgrenswaarde is in de Wet geluidhinder (Wgh) inderdaad opgenomen om een gezonde en leefbare situatie te borgen. Dit is echter primair bedoeld ter bescherming van de toekomstige eigenaren en/of bewoners van de te bouwen woningen. Een woningbouwplan moet namelijk ingepast worden in een bestaande situatie met bestaande geluidsbronnen. Om te voorkomen dat de toekomstige bewoners hinder ondervinden van deze geluidsbronnen zijn er voorkeursgrenswaarden opgenomen. De wet biedt de mogelijkheid binnen een specifieke situatie van deze voorkeurswaarden onderbouwd af te wijken. Dit is het geval ten aanzien van het betreffende bestemmingsplan, zie ook punt 2.

De intensiteit van de bestaande geluidsbronnen verandert voor de huidige omwonenden niet door het (ontwerp)besluit hogere waarden. In veel gevallen worden omwonenden door de Raad van State daarom in relatie tot een hogere waardenbesluit niet als belanghebbenden gezien. Indiener geeft niet aan op welke wijze haar belangen door het (ontwerp)besluit hogere waarden worden geschaad. In dit kader merken wij op dat indiener niet woonachtig is in de directe omgeving van het plangebied.

2. Er is inderdaad een verschil tussen voorkeursgrenswaarden en maximale ontheffingswaarden. Het verlenen van een waarde die groter is dan de voorkeursgrenswaarde, maar niet groter dan de maximale ontheffingswaarde, is mogelijk na een zorgvuldige afweging. In de Wgh en het daarvan afgeleide gemeentelijke beleid (Geluidbeleid Goede Ruimtelijke Ordening, 2018) is beschreven hoe deze afweging plaatsvindt, namelijk door middel van onderzoek naar bron- en overdrachtsmaatregelen en maatregelen bij de ontvanger.

De stelling dat er een verschil is van 13 dB is niet juist in deze specifieke situatie. In dit plangebied geldt voor verkeerslawaai een voorkeursgrenswaarde van 48 dB. Voor 19 woningen is er een hogere waarde benodigd, variërend van 49 tot maximaal 56 dB. Voor railverkeerslawaai geldt een voorkeursgrenswaarde van 55 dB. De benodigde hogere waarde voor 8 woningen is 56 dB. De overige woningen voldoen wel aan de voorkeursgrenswaarden.

In het akoestisch rapport is verder beschreven dat het nemen van maatregelen bij de geluidsbron en in de overdracht onvoldoende (financieel) doeltreffend zijn. Verder is er in het plan rekening gehouden met de positionering van de woningen ten opzichte van de geluidsbronnen. Zo zijn de buitenruimtes van de woningen aan de geluidluwe kant gepositioneerd. Dit alles is gedaan om ervoor te zorgen dat de geluidssituatie, ondanks de vaststelling van hogere waarden, zo optimaal mogelijk is voor de toekomstige bewoners.

3. In het akoestisch rapport is beschreven dat stiller wegdek hooguit een paar dB verschil winst oplevert, maar niet voldoende is om voor alle woningen te kunnen voldoen aan de voorkeursgrenswaarde. De kosten van deze maatregel zijn dermate hoog dat dit niet in verhouding staat tot de geluidswinst die het oplevert. De stelling dat toepassing van stiller wegdek er voor zorgt dat bij alle woningen voldaan wordt aan de voorkeursgrenswaarde is dus niet juist.

Wat betreft de verlaging van de maximumsnelheid het volgende. Een weg waar 30 km/h per uur geldt, wordt volgens de Wgh niet aangemerkt als een geluidsbron waar een voorkeursgrenswaarde aan verbonden wordt. Bij verlaging van de maximumsnelheid vervalt de Stationsstraat als geluidsbron waaraan apart getoetst moet worden. Er hoeven dan automatisch ook geen hogere waarden te worden vastgesteld.

Verlaging van de maximumsnelheid op de Stationsstraat is niet aan de orde omdat deze weg in het Gemeentelijk Verkeers- en Vervoersplan (GVVP) aangewezen is als ontsluitingsweg. Een ontsluitingsweg is ingericht naar de kenmerken van een ontsluitingsweg en de daarbij behorende snelheid van 50 km/u. Aanpassing van de maximumsnelheid betekent ook dat de weg ingericht zal moeten worden als een erftoegangsweg. Dit stuit op praktische bezwaren, maar nog belangrijker: het aanwijzen van de Stationsstraat als erftoegangsweg doorbreekt de bestaande wegenstructuur binnen de gemeente. Dit belemmert een goede doorstroming van het verkeer.

Conclusie

De zienswijze leidt niet tot aanpassing van het besluit hogere waarden Wet geluidhinder.